

רע"פ 4820/17 - ישראל כדורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4820/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

ישראל כדורי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, בעפ"ת 67543-03-17, מיום 6.6.2017, שניתן על ידי כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ

בשם המבקש:

עו"ד ארז רופא

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ), בעפ"ת 67543-03-17, מיום 6.6.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתתע"א 10121-11-15, שניתן ביום 8.3.2017 על ידי כב' השופטת ש' זוכוביץ-אורי, ועל גזר הדין, מאותו היום.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בגין סירוב להיבדק, לפי סעיפים 62(3), 64ד(א), ו-64ב לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. מכתב האישום עולה, כי ביום 18.11.2015, בשעה 09:55, נהג המבקש באופנוע בכביש 50, ונעצר במקום על ידי המשטרה. בנסיבות אלו, סירב המבקש, על פי הנטען, לתת דגימת אוויר נשוף, לפי דרישת שוטר.

3. ביום 8.3.2017, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש, במיוחס לו בכתב האישום. בפתח הכרעת דינו, ציין בית המשפט

עמוד 1

לתעבורה, כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא האם הוסבר למבקש כי עליו לבצע בדיקת ינשוף, והאם הובהר לו מהי משמעותו של סירוב לבצע בדיקה זו. מטעמה של המשיבה העידו בפני בית המשפט לתעבורה, השוטר והמתנדב אשר טיפלו במבקש בשטח, ומפעיל הינשוף שטיפל בו במשרד אגף התנועה. עוד הוגשו לעיונו של בית המשפט לתעבורה המסמכים הבאים מטעמה של המשיבה: כתב אישום והזמנה לדין; דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות; דו"ח עיכוב; מזכר; ועותק "כיוול ינשוף", מתחילת המשמרת ומסיומה. מעדויות השוטר והמתנדב עלה, כי מהמבקש הדיף ריח של אלכוהול, וכי הוא הכשיל במכוון את בדיקת הנשיפון שנערכה לו, שעה שהמבקש לא נשף אוויר למכשיר הינשוף. מפעיל הינשוף העיד כי הוא זוכר את האירוע, מכיוון שדובר באירוע חריג שבו המבקש התעקש שלא שתה למרות שנדף ממנו ריח חזק של אלכוהול, ואף סיפר שהוא נכדו של הרב כדורי. מפעיל הינשוף העיד, כי הוא הסביר למבקש את משמעות הבדיקה, אך המבקש סירב לבצע אותה, על אף שהוסבר לו כי אם יסרב יחשב לשיכור. במזכר שרשם מפעיל הינשוף, נכתב כי הוסברה למבקש משמעות סירובו לביצוע הבדיקה, אך הוא סירב בתוקף. בדו"ח הפעולה שמילא השוטר בעקבות האירוע, שכתרתו "בדיקת נשיפון", סימן השוטר "לא נמצאה אינדקציה", במקום "לא בוצע". סעיפים 7, 8, ו-9 לדו"ח הפעולה (שכתורותיהם "מבחן ביצוע בדיקת מאפיינים", "דרישה להיבדק", ו"פעולות נלוות" בהתאמה) נמחקו באמצעות שני קווים, ולידם נרשמה המילה "סירוב". בית המשפט לתעבורה קיבל את גרסתם של עדי התביעה, לפיה המבקש סירב לבצע בדיקת שכרות. עוד ציין בית המשפט לתעבורה, כי אמנם חלק מהסעיפים בדו"ח הפעולה לא מולאו כראוי, ואולם אין בכך "פגם שאינו ניתן לתיקון", שכן במקרה זה, עדותם של העקבית של עדי התביעה, והראיות הנוספות שהוגשו, משלימות את התמונה העובדתית. יצוין, כי המבקש לא הגיש כל ראיה לבית המשפט לתעבורה, והוא אף לא העיד בפני בית המשפט, כך שלמעשה לא נמסרה גרסה נגדית מטעמו.

4. בגזר הדין, מאותו היום, ציין בית המשפט לתעבורה, כי לחובת המבקש 4 הרשעות קודמות, אך לא בעבירות דומות. מתחם הענישה לעבירה בה הורשע המבקש, כך קבע בית המשפט לתעבורה, נע בין 24 חודשי פסילה, לפסילה ארוכה וממושכת, "תלוי בעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם ובמידת השכרות". בית המשפט לתעבורה ציין כי עברו התעבורתי של המבקש "בלתי מכביד", כשיקול לקולה; וכן נלקח בחשבון כי הוא עושה שירות לקהילה, בכך שהוא מעסיק אנשים עם צרכים מיוחדים בעסקו. לבסוף, גזר בית המשפט לתעבורה את העונשים הבאים על המבקש: תשלום קנס בסך ₪1,000; 30 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; ו-3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים.

5. בפסק דין מיום 6.6.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין, של בית המשפט לתעבורה. בית המשפט המחוזי ציין, כי הטופס המרכזי המשמש לתיעוד הסירוב לבדיקת השכרות אכן לא מולא כנדרש, אך קיימות מספר ראיות אחרות לכך שהוסברה למבקש משמעותו של אי שיתוף פעולה מצדו. בית המשפט המחוזי הזכיר, בהקשר זה, כי קיימים שני מסמכים נוספים המתעדים הסבר שניתן למבקש על משמעות הסירוב לבצע את הבדיקה, ובנוסף, השוטרים בעדותם הבהירו כי הם זוכרים את האירוע, בשל מאפיינים מיוחדים שהיו בו. זאת, שעה שהמבקש מנגד לא מסר כל גרסה. בסיכום, קבע בית המשפט המחוזי, כי פסק דינו של בית המשפט לתעבורה היה מנומק והגיוני, ואין כל עילה להתערב בו. בכל הנוגע לערעור על חומרת העונש, ציין בית המשפט המחוזי, כי קיים עונש מינימאלי של 24 חודשי פסילה, ובהמשך נקבע, כי אין עילה להתערבות בעונש שנגזר על המבקש.

בקשת רשות הערעור

6. בבקשה שלפניי טוען המבקש, כי עניינו מצדיק מתן רשות ערעור, לשם מניעת עיוות דין הנגרם לו בשל "טעות מהותית בהערכת מהימנות העדים". נטען, כי בית המשפט לתעבורה הסתמך על עדות כבושה, אשר ניתנה לראשונה במהלך חקירה ראשית בבית המשפט, לאחר יותר משנה ממועד האירוע. עוד נטען בבקשה, כי השוטר נהג שלא בהתאם להוראות החוק, עת לא הסביר למבקש את משמעות סירובו לביצוע הבדיקה, כפי העולה מאי מילוי דו"ח הפעולה כראוי. המבקש טוען בנוסף, כי ישנן סתירות בעדויות עדי התביעה, אשר בית המשפט לתעבורה התעלם מהן. כמו כן, נטען כי העובדה שבפועל נערך התיעוד במזכר, ולא במסמכים הרשמיים שנועדו לתיעוד כאמור, מעלה תמיהה, ומחזקת את המסקנה כי משמעות הסירוב לא הוסברה למבקש. לאור טענות אלו, לצד טענות נוספות שעניינן באי מהימנות עדי התביעה, מתבקש בית משפט זה ליתן למבקש רשות ערעור, לראות בבקשתו כהודעת ערעור, ולבטל את הרשעתו של המבקש בדיון.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות. זאת, משאין הבקשה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבת היקף, והיא אינה חורגת כהוא זה מעניינו הפרטני של המבקש; כמו כן, אין עולה חשש, במקרה דנן, כי למבקש נגרם עיוות דין חמור או אי-צדק ממשי (רע"פ 3311/17 קשוע נ' מדינת ישראל (12.6.2017); רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); רע"פ 4319/16 שרון נ' מדינת ישראל (4.7.2016)). מטעם זה בלבד, דין הבקשה להידחות.

8. עוד אציין, כי עניינה של בקשת רשות הערעור שלפניי, מתמצה בהשגות על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאות הקודמות. זאת, שעה שידוע כי התערבות ערכאת הערעור בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית תיעשה אך במקרים חריגים ומצומצמים, לא כל שכן עת עסקינן בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 4072/17 חלפון נ' עיריית תל אביב (13.6.2017); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016); רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)). הערכאות הקודמות היו תמימות דעים, כי סירובו של המבקש לבצע בדיקת ינשוף הוכח כדבעי, ובנסיבות אלו, איני רואה מקום להידרש, פעם נוספת, לטענותיו הפרטניות של המבקש, אשר עניינן בממצאי עובדה בלבד, כאמור לעיל.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"א בסיון התשע"ז (15.6.2017).

ש ו פ ט